

jamo sedaj posebno, da je treba molziti kravo dobro in do kraja, ne le tako bolj po vrhu.

Če se je vime že vnelo kravi, ni težko, da človek to izpozna in ve, kaj da mu je storiti. Vime, ki se je že vnelo, je celo ali na pol napeto, vroče, rdeče, boleče in če je vnetje že posebno hudo, tedaj pristopi rada vročnica. S tem se čuti žival že vso bolno, pobesi glavo, ne je, ne prežvekuje, nič je ne žeja, gobec in nosnice pa so ji vroče in rdečkaste. Žival je sedaj vsa v potu, sedaj pa se sopet tresse mraza, žila in srce ji bije hitro, vsaj hitreje, kakor je sicer pri njej. Mleko, ki se izmolze v tem času, je po gostem krvavo. Tako vnetje traje do treh ali pet dni.

Dobro je le tedaj k malu, če se vkroti vnetje že koj iz početka, če se pa ne odvrne naval krvi, ki sili v vime, primeri se rado, da postane vime deloma trdo ali pa začne celo se gnojiti. (Dalje prih.)

Cepilni vosek.

Sopet bo prišel skoro čas za cepljenje in obrezovanje drevja, k cepljenju je pa cepilni vosek potreben. Po večletni skušnji sodim, da mi mrzlo tekoči vosek najbolje služi. Topel vosek pa ne tako, kajti tega moraš v za to napravljene posodi poprej nad lučjo, ali žrjavico vselej, preden ga moreš rabiti, raztopiti, in če ni dobro napravljen, se rad lušči. To pa je cepičem v kvar in se jih zato lahko več posuši. Mrzlo tekoči vosek se pa ne lušči in rabiš ga lahko v vsakem času.

Tak vosek je tudi najboljšo mazilo za drevesne rane. Napravi se pa tako-le: Vzami eno kilo smrekove smole, 40 gramov svinjske masti ali loja in po časi na žrjavici raztopi. Potem, ko se je zmes na pol shladila, prilivaj po času, s prva samo po kapljicah, 150 gramov vinskega cveta (špirta) pa pazi, da ne boš preblizo ognja in dobro premešaj, ter ga hrani v zaprti posodi. Če ti postane po več mesecih vosek trd, postavi ga na gorko peč in nekaj kapljic špirta prilij, tedaj bode sopet dolgo časa za rabo.

Tak mrzel, tekoči vosek, v kositarskih škatljicah po $\frac{1}{2}$ kile, prodaja po 50 kr. g. J. Jeglič, trgovec v Račjem (Kranichsfeld.)

F. P—k.

Sejmovi. Dne 14. januarija pri sv. Filipu v Kozj. okraji. Dne 16. januarija v Imenem (za svinje). Dne 17. januarija v Kapelah, v Gornji Radgoni, v Petrovčah in na Bregu v Ptuji, Dne 19. januarija v Poličanah.

Dopisi.

Iz Brežic. (Naše življenje.) Minolo je zopet leto, katero ne pride nikoli več, minolo je pa tudi vse, kar se je v tem letu zamudilo,

Pregovor pravi: Ne odlagaj, kar dones lahko storiš, na jutrajšnji dan, ker ne veš, ako ga učekaš. Novo leto tirja račun, kako smo kaj v starem gospodarili, tirja pa tudi načrt za gospodarstvo v novem letu. Ne mislim danes govoriti o računu in načrtu splošnjega gospodarstva, moj namen je, nekoliko na politično polje in duševno stanje se ozreti, kaj se je v preteklem letu storilo in kaj se naj v novem letu stori. Žal, da nazaj je žalosten pogled. Naše občine slabo korakajo naprej, kajti večina je še vklenjena v verige zagrizenega nemčurstva. Ali nekaj se je le storilo v našem okraji. Blizo nas, Breščanov je občina Globoko, katera se je možato potegnila za slovensko šolo; tam so zavedni občani. Kakor se sliši, je znani rodoljub k temu, dobremu početju mnogo storil. Za to mu bodo gotovo tudi naši potomci hvaležni, ali naši nemčurje ga pisano gledajo. On pa se ne zmeni zato, on je in bo delaven na narodnem polji; kakor se mu vidi, mu je pa to prirojeno. Zatem je sklenila tudi občina Pišece in Bojsno se potegniti za slovensko šolo. In tako je cela fara Pišečka pokazala, da je zvesta narodu slovenskemu. Posnemajte, vsi gg. župani, to dobro početje in tako se bo jez proti nemškim valovom naredil. — Letos se bodo vršile volitve županov in srenjskih odborov, dragi rojaki, storite svojo sveto dolžnost, da se dobri in pošteni možje izvolijo in si potem pravega župana postavijo. Le tak župan more nestrashljivo delovati, ne pa tisti, kateri se prikupuje s pijačo in z jedili; tak župan ni pravi in tam je tudi slabo, kjer morajo žandarji red delati in uradniki nasvete staviti. Začnimo novo leto tako, da bomo imeli ob konci dosti veselega poročati, držimo se gesla: vse za vero, dom in cesarja in potem bode nam veljala prislovica: Nebo se zablisne in glas se začuje: Slavljem le tisti bo, ki rod svoj spoštuje.

Od sv. Benedikta. (Svarilo.) Naša zmiraj tiha dolina je sedaj še bolje zapuščena, ni pri nas nobene zabave; kdor ne čita rad slovenskih knjig, časnikov, tisti ničemurno zapravlja drage, kratke ure življenja v pohajkovanji, v kvartanji, popivanji itd. V lanskem pustu nas je nekaj zabavil pritepenec, bil je zastopnik neke zavarovalnice, zvali so ga za „agenta“, bolje rečeno: bil je od šmenta. Po naših dolinah je potipaval tisti jezičnik posestnikom na srea, na mošnje in marsikaterega jo opeharil. Čislali so nekateri tega pustolovca, ker je zares znal jezik brusiti in čenčarije vganjati, le čakali so na to da bi se prikazal mož in usta so odpirali, kedar je katero debelo zlagal, ali poznej so se prepričali, da je bil male cene. Pri narodnih je bil naroden, v obče pa nemčur, psovatelj slavjanskih zadev. Vse slovenske snovi je podkapaval, posebno

krivo občinsko predstojništvo. Imenovani po-banko „Slavijo“, dokler je pobrane denarje od-nesel in še dolge zapustil, zato hočem svariti in opozoriti s tem slovenske posestnike, ako se kje prikaže tisti agent: ne dajte se motiti.

Čolnik.

Iz Ljutomera. (Čitalnica) Dolgo ni bilo ničesar čuti iz našega prijaznega trga. Vse je nekako spalo. A v pravem trenutku še smo se vzdramili; v pravem trenutku še smo spoznali, da nismo zato, da bi spali. Naša čitalnica se je v novem letu vzbudila. V svoji zadnji seji sklenil je čitalnični odbor, da se naj po redeljah prirejajo „zabavni večeri“, ki bodo imeli na vspredu petje, prednašanje in prosto zabavo. Prihodnjo nedeljo dne 13. januvarija bode prvi zabavni večer v kavarni g. Sršena. Prednašal bode naš velečastiti gospod dekan Iv. Skuhala „Iz zgodovine ljutomerskega okraja od leta 1809—1834.“ Ker bo to berilo za vsakega jako zanimivo, vabimo torej vse slovenske tržane in okoličane, naj se vdeležijo tega večera. Vstopnine ne bode nobene. Začetek pa bo točno ob 7. uri zvečer.

Iz Slivnice pri Mariboru. (Zločinstvo.)

Fanti iz Dobrovc, kateri so poslednji čas že na glasu zavoljo svoje „korajže“, so se na praznik sv. Štefana v krčmi na Slivnici kljubu opominjevanju župana in krčmarjeve gospe prav sirovo obnašali. Ne da bi sli zvečer domov po svojem patu, začeli so po vesi plote lamati in kdor jim je naproti prišel, tega pa so pretepali. Na kraj vesi so nekega še mlečnega 19 let starega pobalina tako pretepli, da je v hudih bolečinah umrl v bolnišnici v Mariboru. Drugi dan so jih žandarji polovili in čez vesi zvezane gnali, kakor kake bosniske vstaše. Kam pač zapelje slabo društvo mlade ljudi! Lahko si je misliti tudi žalost starišev, pa ali si je niso sami krivi? Kdor pod mojo streho živi, ta je v mojem strahu, tembolj pa še otroci. Imamo blage, vnete č. g. dušne pastirje, cela fara jih ljubi in si prizadeva, da jim izkaže pri vsaki priložnosti svojo udanost in pokorščino ali žalibog to zločinstvo jim je veliko žalost napravilo. Naj bi se kaj takega več ne zgodilo! —e—

Z Ribnice. (Pojasnilo.) Opiraje se na §. 19 tiskovne postave prosim za popravo dopisa „iz Ribnice“ v Vašem cenjenem listu 27. decembra št. 52. 1. Ni res, da se doslej ni znalo, kam dohodki občine tekó, ker se je sklenil vsako leto, od občinskih odbornikov preskušen račun, kateri je bil vsakokrat, skozi 14. dni k občnemu spregledu razpoložen, in še posebno so bili davkoplačevalci očitno pri cerkvi povabljeni, se o ravnanji občine prepričati. 2. Dalje ni res, da je bilo več volilcev iz zapisnika izpuščenih. Zapisnik se je napravil na podlagi izkaza c. k. davkarnice. Če pa nov posestnik Krajnc, p. d. Sračnik ni bil zapisan, temu ni

sestnik tudi ni reklamiral, ampak se je pri občinskem uradu svoji volilni pravici odpovedal in tudi rekel, da se volitve ne bo udeležil.

J. Tomasi župan.

Od sv. Benedikta v slov. goric. (Dobra mati.) Osoda je nemila. Milo poje mrtvaški zvon, ter nam naznanja, da je ljubi Bog terjal tribut od enega naših seljanov. Umrla je namreč žena našega poštenega narodnjaka Janeza Kurbusa. Ona ga je 41 let spremljevala skoz življenje ter je kot mati devetero otrok sedaj pustila zemeljsko življenje. Svoje 4 sine in 5 hčera je dobro odgojila ter jih je lepo in z vsem, kar je za življenje potrebno, oskrbela. Pogreb je bil lep: štirje sinovi so svetili materi v grob. Bodi ji zemlja lahka!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nj. veličanstvo, svitli cesar je poklical 13 visocih gospodov v gospo-sko hišo drž. zbora. Kolikor sodimo, ne pridobi s to gospodo nobena stranka večje veljave, ampak ostane gosposki hiši staro lice. Vsa je podoba, da se dopade grofu Taaffeju to lice, zato ne mara, da se ji izpremeni. — Gornja Avstrija je dobila novega škofa in sicer dr. Doppelbauerja. Novi škof so na glasu, da živi v njih duh pok. škofa dr. Rudigiera. — V Gradci je umrl dr. R. Rechbauer. Mož je bil svoje dni predsednik drž. zbora in glava štaj. nemških liberalcev. Zadnja leta pa mu je duh zatemnel in mož je le malo več vedel za se. — Kat. polit. društva so pri nemških konservativcih, naših štaj. sosedih, še jako delavna, za to skrbé njih poslanci, ki pri hajajo radi na njih zборе ter poročajo svojim volilcem o svojem delovanji, volilci pa jim razodevajo svoje želje. Pri nas pa žal, da ni tako, mogoče bi pa tudi bilo. — Koroški drž. poslanec, baron Hock, jezi se hudo čez svoje nemške tovariše v drž. zboru. Možu ni prav, da le-ti niso bili zoper novo vojaško postavo. Kaj pa so njegovi volilci na to njegovo jezo rekli, nam ni znano ali njih zaupanje še mu ostane, vsaj tistih, ki so ga poslušali na volilnem shodu v Möselu. — Železnica, ki pelje iz Spodnj. Dravberka po labudski dolini v Wolfsberg, je poslej državna. — Mestni zastop v Ljubljani je podelil g. Jos. Gorjupu velepo-govcu na Reki, častno meščanstvo. — Nemški listi se pené same jeze, da ni v vrsti novih okr. šolskih nadzornikov na Kranjskem nobenega Nemca. Mi pač zastopimo to jezo ali nikakor nam ne gre v glavo, kaj naj počne „nemški“ nadzornik v slov. šolah. — Slov. „bralno in podporno društvo“ v Gorici je sklenilo, naj odbor pridobi društvu dovoljenje od vlade, da se vsaj letos slovesno blagoslovi društvena zastava. Mi želimo odboru vso srečo